

מ"ת 45239/02/14 - מדינת ישראל - נגד מתי טל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 45239-02-14 מדינת ישראל נ' טל(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ציון קאפח
מבקשת	מדינת ישראל - על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז
נגד	
משיב	מתי טל (עציר) - על-ידי ב"כ עו"ד אבי חימי

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (יבוא סם מסוכן), עבירה על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977. כן מיוחסות לו עבירות של יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירות על פי הסעיפים 13 יחד עם סעיף 19(א) וסעיף 7(א), יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973.

מרבית עובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת ומשום כך הן מובאות בקצרה. ביום 31.12.12, נכנס למדינת ישראל אזרח קולומביאני (להלן: "הבלדר") כשהוא נושא בתוך גופו 25 קונדומים שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין נוזלי. הבלדר הפך את הסם מנוזל לאבקה. **משקל הסם נטו כ-500 גרם.**

נטען כלפי המשיב כי בשעה ששהה בקולומביה הוא פעל לשם יבוא הסם לישראל.

המחלוקת בין הצדדים הינה אפוא האם המשיב קשור להחדרת הסם לישראל.

מוסכם כי מחקרי תקשורת גילו שהמשיב היה בקשר עם אזרח ישראלי בשם עדי אורן שעיסוקו בתיווך דירות, אשר דאג לבלדר לדירת מגורים. המשיב טוען כי עשה כן לבקשת אחר המתגורר בקולומביה.

זו זירת המחלוקת בדיון לראיות.

עמוד 1

בטרם דיון יש לציין כי בינתיים, הסתיימו משפטיהם של הבלדר ושל אורן. הבלדר הורשע על פי הודאתו ונשפט למספר שנות מאסר. אורן, זוכה מעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן, אך מנגד הורשע, בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בסם מסוכן, סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שימוש בסם מסוכן והחזקת כלים.

כאמור לעיל, מכחיש המשיב מכל וכל כי שימש גורם כלשהו בהחדרת הסם לישראל, למעט "**עשיית טובה לאחר**".

לאחר שבחנתי הראיות, מצאתי כי גרסתו אינה עולה בקנה אחד עם הגיון החיים ועם התשתית הראייתית הלכאורית.

בראש הדברים מספר המשיב כי פנה אליו אדם ישראלי שחי בקולומביה, איתו התיידד "**בנסיבות חברתיות**" וביקש ממנו לסייע לו להלין חבר שלו שנמצא בתל-אביב ושאל אם יש מישהו שיכול לעזור לו. המשיב שהכיר את אורן כמי שעוסק בתיווך, קישר ביניהם (האלמוני ואורן) והם שוחחו ישירות. בכך, הצטמצם חלקו. לדבריו, האזרח הישראלי דיבר עם אורן באופן ישיר מספר פעמים. המשיב אינו יודע את שמו של האזרח הישראלי. לדבריו, שמו "**סם**", **אולם הוא אף אינו יודע אם זה שמו האמיתי**. עוד הוא מוסיף כי לא היה שותף לפרטי התשלום לו זכאי אורן. ראה לעניין זה הודעתו מיום 13.02.14.

בהודעה נוספת מיום 17.02.13, ממשיך המשיך להכחיש כל קשר לפרשה. הוא מוסיף ומבהיר כי שהה בקולומביה מיוני 2012 עד לחזרתו ארצה בפברואר 2014.

המשיב עומת בהודעה זו עם מסרון שנשלח **מהטלפון שלו** אל עדי אורן ובו כתוב: "**JHON 054-8703184**". זאת לדעת כי שמו הפרטי של הבלדר הינו ג'ון. לדבריו, נתבקש לעשות כן על ידי הישראלי האלמוני.

המשיב עומת עם מסרון נוסף, **שנשלח מהטלפון שלו** לאורן, הכתוב בשפת קוד כי אדם יתקשר אליו לשם מיקום והוא יאמר **שהדוקטור שלח אותו**. גם כאן עונה המשיב כי ההודעה הוכתבה לו.

החוקר ממשיך ומעמת את המשיב עם גרסת עדי אורן כי היה בקשר רק עם המשיב וכי לא דיבר עם איש בקשר לבלדר. כאן נסוג המשיב וצמצם את נפח הקשר בין הישראלי האלמוני לבין אורן **לפעם אחת לפחות**.

לשאלה מדוע נרתם, לשיטתו, לשליחת מסרון בעל תוכן פלילי מובהק הכולל שם קוד "**הדוקטור**". על כך ענה ש"**עכשיו כשאתה אומר את זה אני שם לב למוזרות**".

לשאלה מדוע אורן נמנע מלהזכיר את "סם" בחקירתו, אם אכן קיים אדם כזה, ענה המשיב, בין השאר, כי ספק אם הוצגה לו השאלה באופן הזה. קרי, האם נשאל אורן אם היה מעורב אדם נוסף.

לשאלה מדוע הוא אומר כי אורן היה צריך לקבל את שכרו מהישראלי האלמוני - תיווך בסך \$1,000 עבור דירה למספר שעות - **בעוד שאורן מציין כי המשיב הוא שהתחייב לשלם לו**, ענה המשיב כי הוא לא היה אמור לשלם לאורן.

מחקרי התקשורת מוכיחים כי אורן היה בקשר עם המשיב וכי מהטלפון המבצעי של אורן בוצעו 10 שיחות, 5 מהן לבלדר ו-5 למשיב המכונה "**מתי טלטל**". שני המסרונים שהתקבלו בטלפון של אורן, היו "**ממתי טלטל**".

עד שאנו נדרשים למחקרי התקשורת, יש להפנות לטענת ב"כ המשיב כי זה לא היה בסוד הקשר שהרי התקשורת הראשונה בין המשיב לעדי אורן, נוצרה כשבוע ימים **לאחר** הגעת הבלדר לארץ, נתון שאינו שנוי במחלוקת.

חוששני שאין בידי המשיב להיושע מטענה זו.

הבלדר מספר בחקירתו כי לאחר שנחת ביום 31.12.12, העביר את הימים בהמתנה לקבלת הוראות. לדבריו, על פי הודעה מיום 10.01.13, הקשר הראשוני שנוצר עם אורן היה ביום 09.01.13.

אורן, שנחקר באותו יום ובהפרדה מהבלדר, מספר כי פנה אליו חבר ביום 8.01.13 וביקש ממנו לדאוג לדירה לבלדר. על זהות "החבר" ראה לעיל.

המשיב עצמו מציין בהודעתו מיום 13.02.14 כי הקשר הראשוני עם אורן נוצר בשעה ש"הייתה בעיה לוגיסטית שהייתי מודע אליה שהשהות שלו בדירה המסוימת שנמצאה, הסתיימה, ועדי (אורן-צ.ק.) ימצא לו פתרון". (ש' 14-15). לפי שאנו יודעים כי תחילה התאכסן הבלדר במלון ורק לאחר מכן עבר לדירה, משמעם של דברים הינו כי אכן הקשר הראשוני נוצר רק לאחר הגעת הבלדר ארצה. בהודעתו השנייה, מיום 17.02.14, חוזר ומדגיש המשיב כי **לסם לא היה את מספר הטלפון של אורן**. (ש' 41-42).

הנה כי כן, לא הייתה כל טענה כי הקשר עם אורן נוצר טרם הגעת הבלדר ארצה ומכאן שההתקשרות הראשונה בין המשיב לבין אורן, מספר ימים לאחר הגעת הבלדר ארצה, עולה בקנה אחד עם הראיות.

לאלה יש עוד להוסיף את עיתוי שוב המשיב ארצה. המשיב חזר ביום 13.02.14, שבועיים ימים לאחר תום משפטו של אורן. אין זאת, כי המשיב המתין לראות כיצד יפול דבר בעניינו של אורן. המשיב מספר בהודעותיו כי הוא ידע על מעצרו של אורן ועל כל אשר התרחש.

התמונה המצטיירת על פי גרסת אורן, הנתמכת במחקרי תקשורת, הינה כי המשיב היה איש הקשר היחיד והתמורה הובטחה על ידי המשיב בלבד, זאת בניגוד לדברי המשיב בנקודות אלה.

הנה כי כן, מכלול הראיות מוליך למסקנה לכאורית אחת ויחידה כי המשיב הוא שעמד מאחורי החדרת הסם לתחום מדינת ישראל.

באשר לתשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת ראה בש"פ 8087/95 זאדה נגד מ"י, פ"ד נ(2) 133. בעמ' 148-149 אומר בימ"ש:

" בית המשפט בוחן את השאלה אם מתוך מכלול חומר החקירה ניתן יהיה לשלוף בסוף ההליך השיפוטי תשתית עובדתית מרשיעה... מכל אלה יוצר לעצמו בית המשפט תמונה כוללת באשר לפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר החקירה, כלומר, אם קיים סיכוי סביר שמחומר חקירה זה תצמחנה

בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם..."

"אכן, אין זה ראוי לעצור נאשם אלא אם כן קיים סיכוי סביר שהראיות הקיימות נגדו, לאחר שיעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, יש בכוחן להוכיח את אשמתו. אם חומר החקירה אינו מטיב זה, אין זה ראוי לשלול את חירותו של הנאשם. מסקנה זו נותנת ביטוי לאופיו המיוחד של ההליך אשר במסגרתו מתקבלת ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים בהתבסס על ראיות לכאורה. על-כן אינה נבחנת הוכחת אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר, אלא רק הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה".

הנסיבות חמורות ביותר והן מצויות ברף העליון של עבירות הסמים. כך סוג הסם וכך הכמות.

אין חלופה שתפיג מסוכנות המשיב לפי שגם במעצר בית ניתן להמשיך ולבצע עבירות סמים.

"אכן, הסחר בסם הוא ראש וראשון לעבירות: דומה כי אין עבירה חמורה ממנו מבחינת הנזק לחברה. ניתן לומר עליו שהוא שורש פורה ראש ולענה, שהוא הורס חיים רבים ומצמיח עבירות קשות. כגודל הנזק שמקורו בסמים, כך צריכה להיות גם עוצמת המלחמה בסמים".

דברי כב' השופט זמיר בבש"פ 3899/95 **מדינת ישראל נ' ג'מאל פד"י** מט (3), 164.

קיימות עילות נוספות של חשש ממשי להימלטות מהדין כפי שאירע עד כה, כאשר המשיב נמנע מלשוב ארצה, כמו גם חשש לשיבוש הליכים.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, ט' אדר ב תשע"ד, 11 מרץ 2014, במעמד הצדדים.